

Palautus rukka RAJANIBAYI

LIONS CLUB SODANKYLÄ 1960-1985

LC SODANKYLÄ 1960–1985

Klubimme perustajajäsenet

Väinö Alapeteri, Samuli Auvinen, Rolf Berger, Lars Elfving, Ensio Hanski, Viljo Hirvenkari, Onni Hulkko, Antti Hyvärinen, Eero Kataja, Osmo Kesti, Markku Laiho, Kauno Laine, Yrjö Leskinen, Kustaa Liesirova, Aimo Lifländer, Kauko Mannermaa, Pentti Rapeli, Erkki Salin, Pauli Taskinen ja Kauko Vähämaa.

Klubimme presidentit

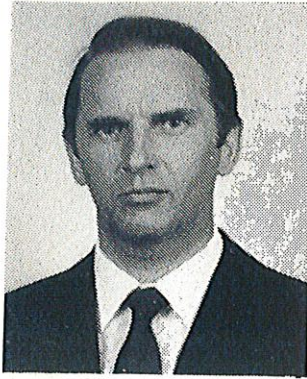
Pentti Rapeli (60–61), Väinö Alapeteri (61–62), Ensio Hanski (62–63), Yrjö Leskinen (63–64), Markku Laiho (64–65), Aimo Lifländer (65–66), Erkki Salin (66–67), Kauno Laine (67–68), Viljo Hirvenkari (68–69), Eero Kataja (69–70), Onni Hulkko (70–71), Sakari Tuomivaara (71–72), Pertti Kivioja (72–73), Kauko Mannermaa (73–74), Paavo Onnela (74–75), Osmo Kesti (75–76), Lauri Eskola (76–77), Uuno Kovanen (77–78), Kari Rantanen (78–79), Martti Vielma (79–80), Risto Viirret (80–81), Erkki Ranta (81–82), Veli Pulkamo (82–83), Aarne Ranta (83–84), Ilkka Rajaniemi (84–85).

Klubimme jäsenet 1984–85

Ilkka Rajaniemi (pres), Kari Pippola (siht), Seppo Kujanpää (rah. hoit.), Kari Alaluusa, Paavo Erola, Juhani Florström, Jaakko Forsman, Arto Holopainen, Onni Hulkko, Timo Huttula, Olavi Härkönen, Eero Kataja, Kari Korpela, Uuno Kovanen, Kauno Laine, Aimo Lehmusvuo, Paavo Lukkarinen, Kauko Mannermaa, Kauko Niemelä, Matti Niemi, Matti Oinas, Paavo Onnela, Erkki Palo, Pentti Palosaari, Veli Pulkamo, Aarne Ranta, Erkki Ranta, Pentti Rapeli, Erkki Salin, Jorma Salin, Vilho Saukkonen, Jouni Tiuraniemi, Sakari Tuomivaara, Raimo Uimaniemi, Jouni Vihervalli, Risto Viirret, Heikki Viitasalo.

Toimituskunta

Kauno Laine, Eero Kataja, Paavo Onnela, Pentti Palosaari, Kari Alaluusa

Ilkka Rajaniemi

LC SODANKYLÄ
PRESIDENTTI

PALVELLEN PAREMPAAN HUOMISEEN

Hyvät Lions Club Sodankylän veljet ja ladyt

Maailman laajimman palvelujärjestön jäsenenä toimiminen on kunnias ja haastava velvollisuus. Järjestömme tarkoitusperät ja periaatteet on yleisesti hyväksytty ja niitä arvostetaan.

Kuluva toimintakautta on sävyttänyt klubimme 25-vuotisjuhlaan valmistautuminen sekä aktiivinen lady-toiminta.

Lions-toiminta tarjoaa verrattoman mahdollisuuden eri aloja edustavien veljien keskinäiseen kanssakäymiseen ja mielipiteiden vaihtoon. Veljesjoukkomme nuorin on 33-vuotias ja vanhin 72-vuotias, joten klubi yhdistää myös eri ikäpolvia toisiinsa. Kun klubissamme lisäksi vallitsee hyvä henki ja terve huumori, ovat kokoukset mukavia ja mielenkiintoisia tilaisuuksia.

Klubissamme on vielä kuusi perustajajäsentä, joista neljä on sataprosenttisesti osallistunut toimintaan koko 25 vuoden ajan. Tämä on erityisen kiitoksen ansaitseva saavutus, varsinkin kun perustajajäsenet muullakin toiminnallaan ovat olleet esimerkillisiä leijonia.

Palvelten parempaan huomiseen ja Vastaa palvelukutsuun ovat tämän toimintakauden kansainväliset ja kotimaiset teemamme. Elämme maailmassa, jossa on hätää ja epäoikeudenmukaisuutta. Televisiosta ja sanomalehdistä niin monet ongelmat suorastaan tulvivat koteihimme. Tuntemme niiden edessä usein voimattomuutta. Voimmeko mitenkään niitä lievittää? Koko Lions-järjestö on tuntenut vastuunsa ja lähtenyt mukaan mm. Afrikan nälkäongelman lievittämiseksi.

Paikallisella tasolla toimintaamme palvelutehtävän suorittamisessa rajoittaa varojen ja voimien rajallisuus. Kun veljet kuitenkin pyrkivät kukin omalta osaltaan toimimaan päämää-

riemme hyväksi, löytyy veljesjoukosta arvaamattoman paljon suorituskykyä. Tämän toimintavuoden suuraktiiviteettina on klubissamme "oman sotaveteraanimme" asunnon korjaus, jossa riittää hänelle annettujen avustusten lisäksi runsaasti talkootyötä. Varat tähän on saatu viimeisestä Punainen sulka-keräyksestä, joka suoritettiin menestyksellisesti sotaveteraanien hyväksi ja josta osa jaettiin jokaisen klubin omalle alueelle k.o. tarkoitukseen. Keräys havahdutti koko yhteiskunnan huomamaan, ettei kunniavelkaa sotaveteraaneille ole hoidettu asianmukaisesti.

Tärkeimmän ja rakkaimman periaattemme - Luovuta Isänmaasi Onnellisempaan Nousevalle Sukupolvelle - toteutumiseksi tulevaisuus tuo uusia haasteita. Lisääntyvä nuorisotyöttömyys ja huumeongelma varjostavat nousevaa nuorisoomme. Sodankyläkään ei ole enää sivussa oleva turvapaikka. Meillä kaikilla niin klubillamme kuin nuorten vanhemmilla tulee olla tavoitteena kaikin tavoin luoda ympäristö, jossa nuoret voivat varttua terveellisessä ympäristössä ja hyvien harrastusten ja elämäntapojen parissa.

Klubimme menneiden vuosien toiminnasta kerrotaan enemmän toisaalla tässä julkaisussa. Samalla siihen on painettu muutenkin paikkakuntaamme esittelevää tietoa.

Olkoon tähänastinen toimintamme hyvänä ponnahduslautana kehittäessämme edelleen toimintaamme paikkakuntamme ja sen nuorison hyväksi.

Kaikella on määräaika.

**On aika kylvää
ja aika niittää.
On aika iloita,
nyt aika kiittää.**

Heikki Risku

SUOMEN
LIONS LIITTO
PUHEENJOHTAJA

LIONSTYÖN SISÄLTÖ ON LAAJENTUNUT

Hyvät LC Sodankylä veljet ja ladyt

Maamme lionstoiminnan toinen laajennusaalto osuu 60-luvun alkuun, aikaan jolloin LC Sodankylän syntysanat lausuttiin. Lionismi oli tuolloin Suomessa jo vakiintunut niihin muotoihin, joihin lionsperiaatteissa ja toiminnan tavoitteissa tähdättiin: aktiivisten miesten kokoaminen yhteistoimintaan veljeyden ja yhteisymmärryksen hengessä sekä lähimmäisten auttaminen kotiseudulla ja myös kaukana rajoiltamme.

Ruokatarvikkeiden, lääkeaineiden ja elinolosuhteita helpottavien laitteiden toimittaminen kehitysmaihin ja vaikeissa luonnon koettelemisissa oloissa eläville ihmisille on edelleenkin tärkeä työkenttämme kansainvälisen järjestön suurena ja kehittyneenä jäsenmaana. Palvelukutsu kantautuu voimakkaampana kuin koskaan yli kansallisten rajojen, suoraan ihmiseltä ihmiselle.

Lionstyö on vuosikymmenien aikana kehittynyt maassamme sisällöltään vastaamaan ajan vaatimuksia ja ihmisten muuttuvia tarpeita. Välittömän ai-

neellisen avustamisen rinnalla on tullut yhteiskunnallisten ongelmien torjuminen, ympäristön suojeleminen ja kulttuuriarvojen vaaliminen, kehittäminen.

LC Sodankylä on 25-vuotisen toimintansa aikana ollut aktiivisesti mukana sekä perinteisessä että uudistuvassa lionstoiminnassa. Uskon että hyvän valmiutenne ja terävän valpautenne ansioista olette tulevinakin vuosina kehityksen eturintamassa.

Lionstyö on monipuolista vaikuttamista yhteiskuntamme toimintoihin, sen sallii perinteet, siihen kannustavat tavoit-

teemme. Mutta aktiivinen ja antaumuksellinen lionsmieli, yhteistoiminta ja myönteinen, ennakkoluuloton asenne jokapäiväisiin tapahtumiin ja niiden seuraamuksiin tuottavat toiminnassamme tuloksia - palvelua parempaan huomiseen.

LC Sodankylän viettäessä 25-vuotisjuhlaansa kiitän Teitä, hyvät veljet ja ladyt, maamme lionismin hyväksi tekemästänne arvokkaasta työstä. Onnittelem Teitä lämpimästi merkkipäivänne johdosta ja toivon työllenne menestystä ja yhä uudistuvaa innostusta lions-tunnuksen alla.

Matti Virranniemi

LIONS-PIIRI 107-L
PIIRIKUVERNÖÖRI

NELJÄNNESVUOSISATA PALVELUTYÖTÄ

LC SODANKYLÄN VELJET

Parhaimmat onnitelut jo yli neljännesvuosisadan ylittävää taipaleestanne palvelutyössä.

Klubinne kuuluu siihen piirimme ansiokkaaseen pioneeriklubien sarjaan, joka on ollut tien näyttäjänä lionstyössä kuluneiden vuosikymmenien aikana täällä pohjolassa.

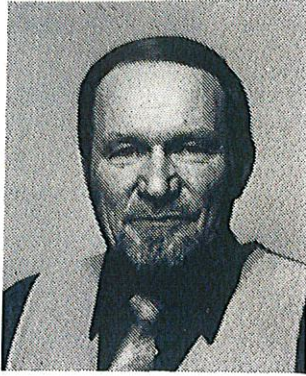
Olette olleet tukemassa aloitettavia lionsklubeja, niin omalla paikkakunnallanne, kuin myöskin muualla piirimme alueella. Klubinne veljiä on tarvittu tärkeissä lionjohtaja ja -palvelutehtävissä laajemmastikin järjestössämme. Monen klubinne veljen ansioluetteloon sisältyy toimintaa mm. piirihallituksen eri tehtävissä, myöskin piirikuvernöörinä. Onpa klubillanne

veli Pentin ansiosta kansainvälisiäkin saavutuksia joilla on erittäin tärkeä merkitys myöskin pienen maamme tunnetuksi tekemisessä maailman eri kansojen keskuudessa.

Olen iloinen, että tehtävänäni tänään on piiri 107-L puolesta kiittää klubianne ja sen veljiä kaikesta siitä mitä olette lionismin hyväksi näinä kuluneina vuosina tehneet. Teen kunniaa

kaikille klubinne perustajajäsenille ja erikoisesti niille kuudelle, jotka ovat vielä toiminnassa aktiivisesti mukana.

Kunnioittavat terveiseni Teille kaikille ja toivottaessani onnea merkkipäivänne johdosta toivon parhainta menestystä edelleen jatkuvassa palvelutyössänne ja pyrkimyksessänne parempaan huomispäivään!

Matti Ylitepsa

LC SODANKYLÄ/
SOMPIO
PRESIDENTTI

KAKSIN AINA KAUNIHIMPI

*ARVOISA KUMMIMME,
ISOVELJEMME!*

LIONS CLUB SODANKYLÄÄ 6. 5. 1960 perustamassa olleet leijonaveljet tuskin osasivat aavistaa, että klubin ansiokas ja esimerkillinen lionstoiminta tulisi saamaan Sodankylässä niin suuren suosion kuin sittemmin kävi. Ennenpitkää he nimittäin saivat todeta, että yhteen leijonaklubiin ei kohtuudella voitu

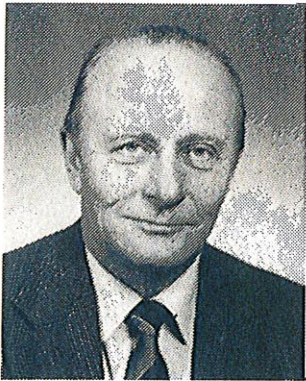
sijoittaa sellaista jäsenmäärää, millaiseen paikkakunnalla oli halua ja tarvetta. Niinpä noin kymmenen toimintavuoden jälkeen rakkaan kummiklubimme keskuudessa heräsi ajatus toisen lions-klubin perustamiseksi paikkakunnalle. Veljet Aimo Liffänder ja Lauri Eskola nimettiin klubimme varsinaisiksi kummeiksi, jotka sitten kutsuivat uuden klubin perustavan kokouksen koolle 7. 5.

1971. Hyväntahtoisesti kummiklubimme luovutti myös yhden veljistään, Timo Partasen presidentiksi uudelle lionsklubille, joka sai lisänimekseen SOMPIO.

Saman hyväntahtoisuuden sekä veljeyden hengessä on paikkakunnallamme siitä lähtien toiminut rinnakkain kaksi leijonaklubia, milloin yhteisissä juhlatilaisuuksissa, milloin vel-

jellisissä kilpakoitoksissa kohdaten. "Kaksin aina kaunihimpi" on monissa eri yhteyksissä voitu todeta.

Kiitollisina olemassaolostamme, kiitollisina sekä vallinneesta että tulevasta leijonaveljeydestä toivotamme 25-vuotiaalle kummiklubillemme ja isoveljellemme mitä parhaita onnea sekä menestystä tulevina toiminnan vuosina!

Oiva Hyttinen

SODANKYLÄN
KUNNAN-
VALTUUSTON
PUHEENJOHTAJA

LAPPILAINEN NÄKÖKULMA

Neljännesvuosisata on kulunut siitä kun Lions Club perustettiin, ja samalla Sodankylä liitettiin kuntana maailmanlaajuisen Lions Club-ketjuun. Kuluneiden 25 vuoden aikana klubi on osoittanut elinvoimansa ja kasvanut merkittäväksi vaikuttajaksi kunnassamme. Suuri on niiden ihmisten joukko, jotka eri

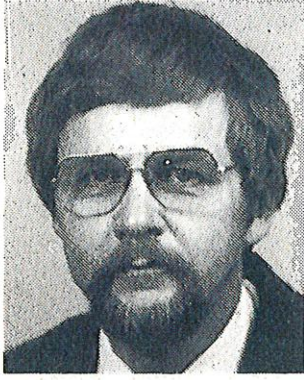
yhteiskuntapiirejä ja -ammattien edustavina ovat voineet koontua vaihtamaan mielipiteitään Lions aatteen-hengessä. Poliittisesti sitoutumattomana klubista on muodostunut kokoa-va elin.

Toiminnallaan Lions Club Sodankylä on voinut tuoda lappilaisen näkökannan valtakun-

nalliseen Lions-toimintaan. Samalla se on tehnyt Sodankylää tunnetuksi yli valtakunnan rajojen kaikkialla siellä, missä Lions-aatteen merkeissä kokoontaan. Lions Clubin ylevä ja aina ajankohtainen tunnus "Luovuta isänmaasi onnellisempaan nuorelle nuorisolle" on kansalaisia yhdistävä ja innostava aate,

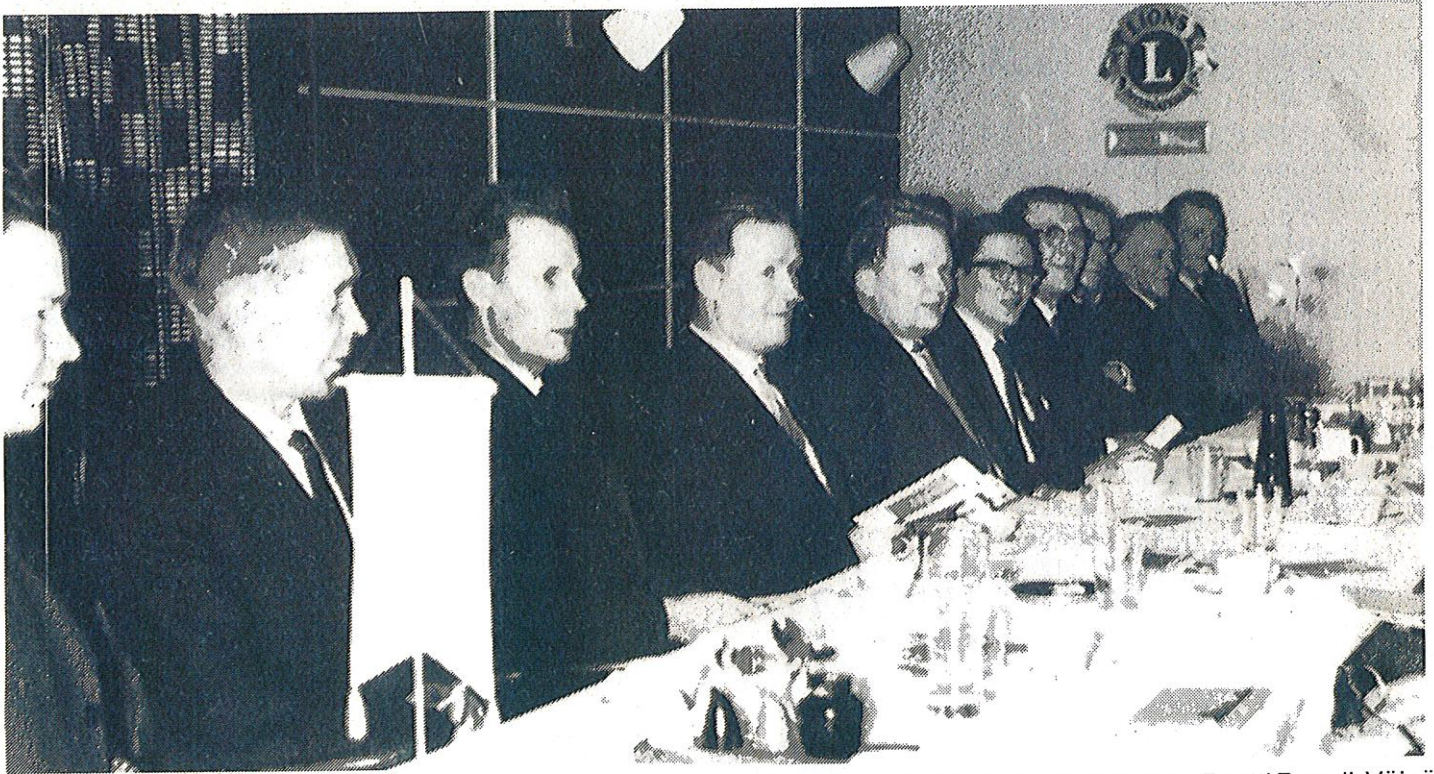
toimintaan paremman huomisen puolesta.

Sodankylän kunnan puolesta parhaat kiitokset Lions Club Sodankylälle ansiokkaasta toiminnasta kotikuntamme hyväksi. Onnea ja menestystä toiselle 25-vuotistaijapaalle. Toimintaanne tarvitaan myös tulevaisuudessa.

Veli
Pulkamo

Klubimme taipaleelta

Klubikokous 23 vuoden takaa, paikkana oli tietysti Polaris. no Laine, Jaakko Kurkela, Eero Kataja, Pentti Rapeli, Väinö Veihterä, Yrjö Leskinen, Onni Hulkkonen, Pentti Rapeli, Väinö Veihterä, Yrjö Leskinen, Onni Hulkkonen. Veljet vasemmalta: Samuli Auvinen, Toivo Sorjolahti, Kau-

”Rusinasoppaa,” sanoi nimismies Alapeteri

Muistitiedon mukaan on jo vuonna 1958 Rovaniemeltä käsin tehty aloite Lion-toiminnan aloittamiseksi Sodankylässä. Tosin yritys ei silloin iskenyt riittävästi kipinää, mutta jätti kuitenkin ajatuksen hiljalleen kytemään.

Varhaiskevällä 1960 olivat aluemetsänhoitaja Aimo Lufländer ja Ilma-Tähtelän johtaja Pentti Rapeli aina tavatessaan ja välillä puhelimestakin keskustelleet Lions asiasta, ensin keskenään ja vähitellen yhä

useampien ja useampien paikkakunnan miesten kanssa. Ulkopuolisina innoittajina olivat silloin jo Lions-toiminnassa ansioituneet veljet Viljo Tervahauta Rovaniemeltä ja Lassi Pellinen Kemijärveltä, sillä ehdittiinhän klubit perustaa Rovaniemelle jo vuonna 1954 ja Kemijärvelle vuonna 1959.

Kun sitten 6. toukokuuta 1960 Sodankylän miehet 17 miehen voimalla kokoontuivat kirkonkylän kansakoululle, nykyisin Kitisenrannan ala-aste, Aimo

Lifländerin kokoonkutsumina kuuntelemaan Lions veljien Lasse Pellisen ja Viljo Tervahaudan selontekoa Lions-International järjestön maailmanlaajuisesta toiminnasta ja sen mahdollisuuksista täällä, kokouksen puheenjohtajana toimi Pentti Rapeli ja pöytäkirjaa pitämään haastettiin Markku Laiho. — Kuinkas ollakaan, kokouksen aikana todettiin, että kaikki läsnäolijat olivat kirjoittaneet nimensä perustajajäseneksi ilmoittautumista var-

ten liikkeelle pantuun listaan ja puheenjohtajan tehtäväksi jäi todeta Lions Club Sodankylän tulleen perustetuksi. — Itseltään selvänä pitivät kaikki paikallaolijat, että Pentti Rapeli oli lupautunut myös klubin ensimmäiseksi presidentiksi.

Perustamistoimituksen jälki-toimet suoritettiin ravintola Polariksessä 23. 5. 1960 pidetyssä kokouksessa, jossa perustajajäsenten lukumäärä nousi kahteenkymmeneen. Tässäkin

tilaisuudessa veljet Pellinen ja Tervahauta olivat paikalla.

Varsinainen klubitoiminta käynnistyi syyskauden alkaessa ja juhlamielellä oltiin. Klubin perustamisjuhla "Charter Night" vietettiin 26. marraskuuta, missäs muualla kuin Polariksessä. — Sodankylässä oli kuitenkin tähän aikaan menossa välirikko Alkon kanssa ja juhlista tuntui tulevan kuivat. Varapresidentti nimismiehenä (Väinö Alapeteri) antoi neuvot, klubimestari Viljo Hirvenkari vuokrasi huoneen saman liikkeen majoitustiloista ja tail twister (myöhemmin rotareihin siirtynyt apteekkari Lars Eifving) kokosi rusinasop, jota maisteltiin ja josta riemua riitti kaikille aina aamutunneille saakka.

Valaan lihaa käristyksen tapaan

Klubin 5-vuotisjuhlaa vietettiin Laanilassa. Liekö juhlijoilla mennyt muisti, koska aikakirjoista ei löydy merkintää juhlan tapahtumista.

10-vuotisjuhlaa vietettiin veli Eero Katajan presidenttikaudella. Juhlapaikkana oli Kantakievari, jossa muisteltiin klubin perustamisaikoja, paljastettiin kehystetty perustamiskirja,

syötiin hyvin, otettiin vastaan onnitteluja ja kävelytettiin juhla-asuisia Ladyja reippaan musiikin tahdissa.

Osmo Kestin presidenttikaudella, tarkemmin sanottuna 11. 11. 1975 oli vuorossa 15-vuotisjuhlat. Kunniavieraina tilaisuudessa oli silloinen

Laskiaisrieha keräsi ennen lapsia todella runsaasti.

kansainvälinen ensimmäinen varapresidentti J. Sobral avec Lady Sobral.

Klubin 20-vuotisjuhlan vietto tapahtui 17. 5. 1980 Luostolla pidetyn soitinjuhlan yhteydessä.

Klubikokousten pitopaikkana oli alkuvuosina ravintola Polaris. Kantakievarin valmistuttua vuonna 1965 löytyi upouudesta hotellista kokousten pitoa varten viihtyisemmät tilat.

Varsinaisten kokousasioiden ja klubiesitelmien lisäksi yksi tärkeimmistä seikoista on ollut kokouspaikan ateria-annit. Porsasta pitkin ja poikin paloiteltuna on kadonnut mittaamaton määrä veljeslauman nälkäisiin suihin. — Mukaan on mahtunut ainakin yhden keran talon erikoinen: valaan lihaa poronkäristyksen tapaan.

70-luvun alkuvuosina valtasi "naisten tanssit" myös Sodankylän. Koska tilaisuudet ajoituivat juuri maanantai-illaksi, joutui klubin "retkusiipi" jatkamaan kokoustaan useimmiten aina valomerkkiin saakka.

25:een toimintavuoteen mahtuu 225 kuukausikokousta, saman verran hallituksen kokouksia ja ravintoloitsijan saama hyöty kokousten tiimoilta nykymarkoiksi muutettuna vastaa ainakin yhden omakotitalon arvoa.

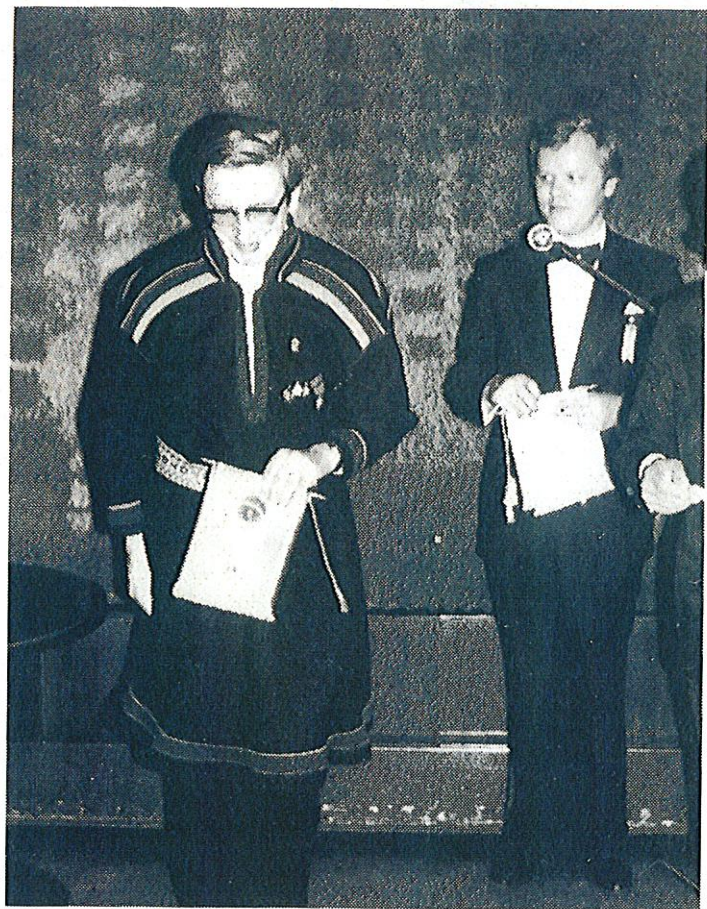
Perinteisimpinä aktiviteetteinä ovat olleet lasten laskiaisrieha ja verokalenteri. Lasten ilontuotolla ei ole pyrity voittoon, verokalenterin, jonka asema paikkakunnan parhaana juorukalenterina näyttää vakiintuneen, menekki on ollut taattu ja tuotto vaivaan nähden hyvä.

Missä geissat purkautuvat?

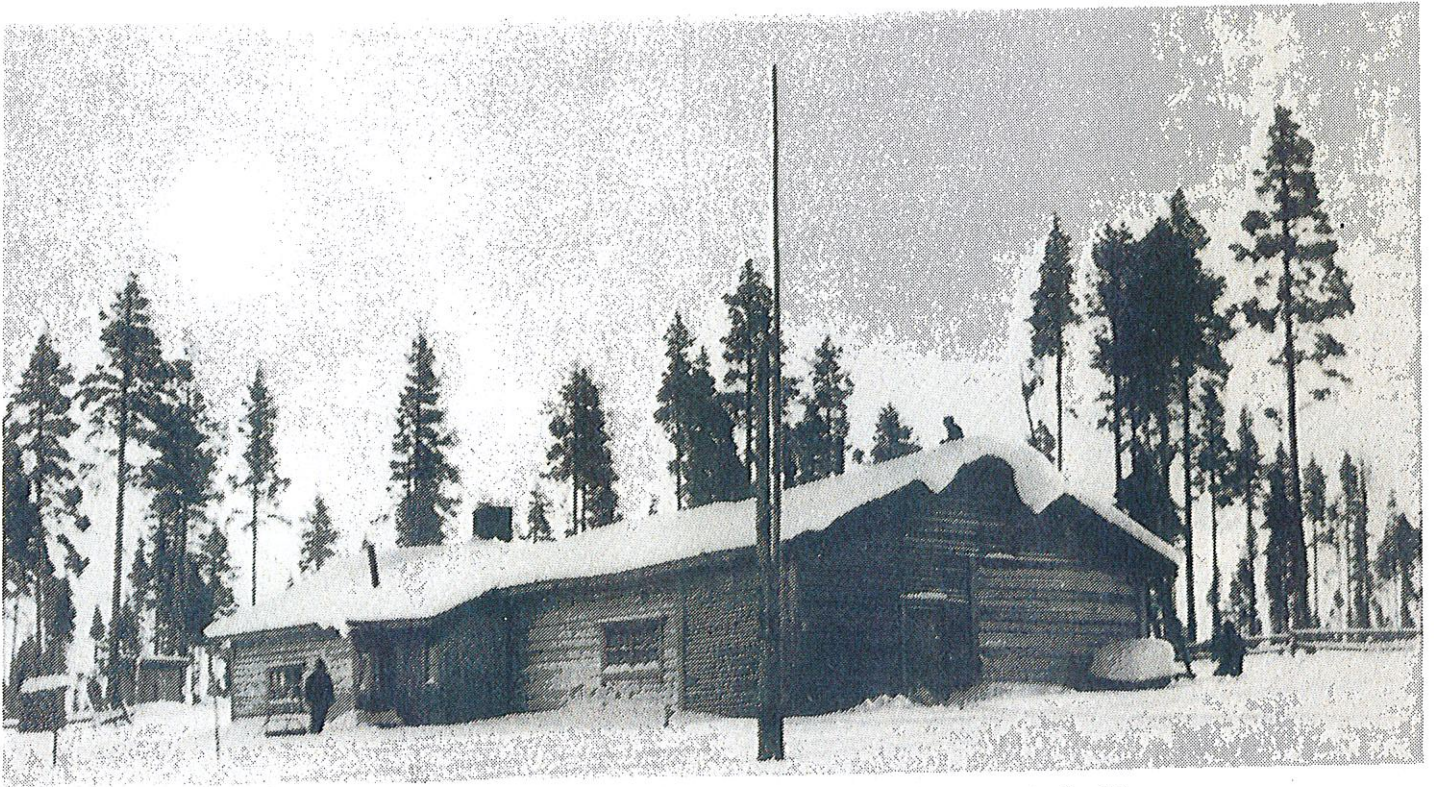
Klubin arkisto on liikkuva. Vuosittain se on kulkeutunut sihteeriltä toiselle. — Edesmenneen veli Lauri Eskolan sihteerikaudella v. 1968—69 sattuneessa tulipalossa suurin osa sen aikaisesta arkistosta nousi savuna ilmaan. Menetys sekkin, koska klubin alkuvuosien tapahtumat on pelkästään muistin varassa.

Eniten puheenvuoroja klubikokouksissa lienevät käyttäneet veljet Pentti ja Eero. Seikka, jonka nuoremmatkin klubiveljet ovat panneet merkille ainakin kokouspöytäkirjan hyväksymisvaiheessa. Näyte kokouspöytäkirjasta 10. 1. 1977, jossa mainitaan veli Rapelin Islannin muisteloihin liittyvä selostus: "Veli Rapeli ilmoitti, että geissat purkautuvat Islannissa." Veli Kataja tämän johdosta: "Japanissa käyneenä voin vakuuttaa, että mikäli sellaista tapahtuu, niin pikemminkin Japanissa."

Mielenkiintoisin keskustelun aihe klubikokouksissa on varmaankin ollut Oramaan kämppä. — Jo alkuvuosina oli klubin kirjoihin tullut metsäkämpä ja vuokratontti lähinnä kai muodollisella kaupalla. Kämpä vakuutettiin tuota pikaa arvosta joka ylitti ostohinnan monisatakertaisesti. Se oli vaihtelevassa käytössä, veljien kannalta kuitenkin lähinnä kunnostustalkoiden kohteena. Kämpä ei kuitenkaan palanut vaan myytiin sattumalta veli Kauko Mannermaan presidenttikaudella (v. 1973—74) purettavaksi hintaan, joka ylitti vielä vakuutussummankin.

Veli Pentti Rapeli koko komeudessaan klubin 15-vuotisjuhlissa 1985. Juhlää kunniotti silloinen kansainvälinen varapresidentti J. Sobral (kuvassa oikealla).

Oramaan kuuluisa kämppä sai klubin finanssinerojen sormet syyhyämään.

Villekin (Hirvenkari) on saanut piippunsa syttymään. Innokkaat klubiveljet luovat lunta Oramaan kämpän katolta vuonna 1963.

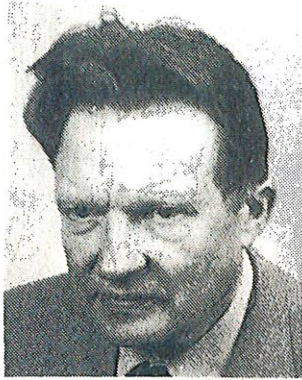
"Ei veli ole taakka"

Klubin perustajajäsenistä on tänä päivänä vielä 6 veljeä riiveissämmme. Ladyt ovat olleet mukana alusta lähtien, enimmäkseen kuitenkin juhlistamassa klubin iltatilaisuuksia.

Veli Pentti Rapeliin lienee leijonahenki iskenyt kovimmin ja siitä syystä hän on joutunut edustamaan klubia kaikissa leijonahenkisissä kissanristiäisissä. Ei sovi myöskään unohtaa, että toimintakauden 1973 päätteeksi malliveli Pentti pukattiin piirikuvernööriksi ja lähetettiin kansainvälisen presidentin luo Miami Beachiin näytteeksi siitä, millainen on tosi leijona.

Klubin perustajaveljet muistanevat vielä alkua ajoilta veli Tervahaudan kertomuksen pojasta, joka taaperteli lumisella metsätiellä kantaen selässään uupunutta pikkuveljeään ja joka vastaan tulevalle sedälle vastasi tämän kysyessä, että eikö tuo ole liian raskas taakka sinun kokoiselle kulkijalle: "Ei tämä ole mikään taakka, tämä on minun veljeni."

Veljespiirimme vahvuus on tällä hetkellä 39 ja toiminnassamme on ilmennyt viime vuosina vilkastumisen merkkejä. 25:sta ikävuodesta huolimatta emme tunnusta vielä olevamme hampaattomia!

**Eero
Kataja**

Aktiviteetti = leijona toimii

Leijona on kaksijakoinen olento. Kokouksensa hän pitää klubiveljiensä kanssa, keskustele ja seurustele ja kenties rentoutuukin. Ulospäin hän näkyy aktiviteeteissa. Tietysti tuosana on vähän turhan konstikas, eipä ihme, että jonkun klubiveljen kieli ei taivu akvaviittia lähemmäs tarkoitettua. Toiminnastahan siinä vain on ky-

1965 talkoitiin metsäistutuksessa Peurasuvannossa. Veli Markku Laiholla oli varattu muutama sana talkooväelle.

symys. Klubien ulkopuolelle suuntaamia toimintoja nimitetään kautta maailman aktiviteeteiksi. Niillä leijonat parantavat maailmaa, onhan maailma (tai ainakin kotipaikkakunnan) parantaminen eräs leijonien hienoja aatteita.

Oikeastaan aktiviteeteiksi kutsutaan kahdenlaisia touhujia. Toiset ovat varsinaisia auttamis- tai sosiaaliaktiviteetteja. Niillä yritetään suoraan kohentaa jotakin asiaa: Sodankylän klubi on ollut rakentamassa taloa, jonka pystyttäminen olisi muuten ollut hankalaa; on hankkinut opiskelijahuonetta Väikkylästä; on perustanut stipendirahastoa; on joskus ylläpitänyt partiopoikien koloa; on jopa käynyt tervehtimässä vanhainkodin asukkaita ja laulamassa heille. Kai sekin on mennyt muun kärsimyksen oheessa.

Oikein hyvä aktiviteetti on sellainen, jossa leijona tekee jotakin ja antaa aikaansa ja taitojaan eikä vain rahaansa (tai toisilta keräämäänsä rahaa). Tietysti silkkaa seteliäkin tarvitaan: stipendeihin, joulumuis-

tamisiin, katastrofiapuun. Mutta henkilökohtainen panos on aina se tärkein. Kenties se on selvimmin näkynyt jokavuotisissa lastenjuhliissamme. Siellä leijonat hoitavat ongintaa ja liukumäkeä, ajavat moottorikelkkaa ja pyörittävät levyjä, ja kaikilla on niin mukavaa. Varsinkin sen loppufilmin aikana, jolloin Aku täpärästi selviää tai Tom ja Jerry tarjoavat väkivaltaiihdettä . . .

Ne toiset aktiviteetit sitten ovat rahankeruuta, jotta näitä varsinaisia aktiviteetteja voidaan toteuttaa. Lionsklubeille kautta maan ovat tuttuja erilaiset pakkas- ja jäättenlähtöveikkaukset, puhumattakaan verokalentereista. Kalenterista näkee niin hyvin, että itse maksaa ylen paljon ja naapuri pääsee käsittämättömän vähällä, ja niinpä se on haluttu painotuote. Klubi saa rahaa, ja se sitten käytetään noihin stipendeihin ja avustuksiin. Klubin omaan toimintaan käytetään vain jäsenten omia rahoja, ulkopuolelta kerätty on kaikki käytettävä aktiviteetteihin.

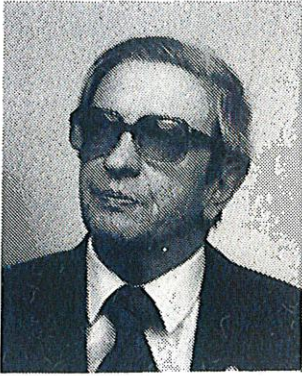
Monen monet aktiviteetit ovat jääneet mukana olleiden mieleen muistettavina tapauksina. Niitä on edellä muutamia nosteltu esiin. Mutta kukapa mukana ollut unohtaisi ne Veikkolaan järjestetyt liikennetanssit, joihin tuli odotetun tungoksen sijasta todella kourallinen nuorisoa — tai vanhan liukumäen — niin, tai Punaiset Sulat.

Suurimmat aktiviteetit järjestää koko Suomen leijonalauma yhdessä. On ollut Punaista Sulkaa ja Sydäntä ja nyt taas Sulkaa. Niitten aikana kerätään rahaa johonkin todella suureen ja tärkeään tarkoitukseen. Punainen Sulka ja sen yli 20 miljoonan markan tuotto oli kaunis näyttö siitä, että kansa ei ole unohtanut sotaveteraanejaan. Leijonat tuntevat hyvää mieltä siitä, että ovat voineet järjestää tämänkin mahtavan näytöksen.

Leijonien aktiviteettien taustalla on tietysti järjestön yhteinen toiminta-ajatus: me palvelemme. Tai kuten tulkitsemme järjestöme nimen: Luovuta isänmaasi onnellisempaan nousevalle sukupolvelle.

Sodankylän klubien yhteinen suuraktiviteetti oli erään omakotitalonrakentaminen muutama vuosi sitten. Talkoilua ja talkooväkeäkin riitti.

**Pentti
Rapeli,
PDG**

Vapaus, valistuneisuus — kansakuntamme turva

Toimintakausi järjestössä — LIONS CLUBS INTERNATIONAL — on USA:n tavan mukaan heinäkuun alusta kesäkuun loppuun kestävä. Niinpä kun klubimme LIONS CLUB SODANKYLÄ perustettiin 6. 5. 1960, oli minulla, ensimmäisellä presidentillä, edessäni kokonainen toimintakausi. Seuraavan kauden toimin piirihallinnossa lohkon puheenjohtajana ja sitä seuraavan varapiirikubernöörinä. Kauden 1973—1974 toimin piirikubernöörinä ja kaudet 1979—1982 Pysyvän Ympäristökomitean puheenjohtajistossa järjestelmässä LIONS EUROPA FORUM. Näissä tehtävissä on minulle tapahtunut monenlaista. Jotakin on syytä esittää, ja nyt siihen on tilaisuus.

Piirikubernööri luovutti klubillemme perustamiskirjan 26. 11. 1960. Muistelen vastanneeni hänen puheeseensa ja todenneeni, että rahan keräämisessä emme tule pärjäämään rintamaiden klubeille. Kun helsinkiläinen klubi ilmoittaa suurkeräyksen tuotoksi osaltaan kolme kertaa niin paljon kuin meidän klubimme ja jakaa muuten avustuksia kaksinkertaisesti meidän jakomme, täytyy todeta ennustuksen osuneen oikeaan. Tämä onkin ymmärrettävää, kun otetaan huomioon rahan virtaus. Valtion vuoden 1980 tilinpäätöksestä on laskettu, että Lappiin tulee reilusti miljardi enemmän valtion varoja kuin täällä kertyy. Valtionavut ovat yleensä sidottuja tarkoituksiinsa, ja sosiaaliseen toimintaan ei siis varoja löydy. Lapin asukkaat pitäisi saada tajuamaan tämäkin.

Ehdotin rahankeruun tilalle muuta toimintaa vastauksessani piirikubernöörille. Sitä yritettiin heti alkuvaiheessa suunnitteleamalla liikennevalis-

tustanssit ja liikennekilpailu jalankulkijoille. Vastakaiku kansalta jäi saamatta, ja niin käytettiin noin 500 kilpailukuponia koululaisille järjestetyssä valistuskilpailussa. Tulos siinä oli hyvä. Haluan vieläkin suosittelua liikennevalistuksen ohjaamista muille kuin ajokortin haltijoille — heitäkään kuitenkin unohtamatta.

LIONS EUROPA FORUMiin lähdin siinä käsityksessä, että minulta meteorologina toivotaan työtä ilman suojelun hyväksi. Niinpä lupasin suunnittelukokouksessa toimintaa siinä mielessä; Torremolinoksessa syksyllä 1978. Varsinaisena toimikautenani, Wienissä 1979, Turussa 1980 ja Oslossa syksyllä 1981 toin ilmansuojelun tarvetta tehokkaasti esille. Myös myöhemmin, EUROPA

FORUM, Luganossa, Venetsiassa ja Münchenissä olen esittänyt ilman ja ilmastonsuojelusta kannanottoja. Viimemainitussa selvitin erikoisesti sitä, mitä niinsanottu kasvihuoneilmiö tarkoittaa. Sehän tarkoittaa sitä, että ilman eräät aineosat estävät maan lämpösäteilyn pääsyn avaruuteen, mutta eivät vähennä valon pääsyä maahan. Näitä ovat lähinnä vesihöyry ja hiilidioksidi. Vettä kyllä riittää, ja kun ilma on lämmintä, siinä on höyryäkin enemmän. Hiilidioksidia on ihminen oppinut toimittamaan ilmakehään. Sitä on siinä ollut lähes 600 tonnia maapallon asukasta kohti. Nyt toimittaa Lapin asukas hiilidioksidia lisää ilmakehään noin 15 t vuodessa polttamalla öljyä, turvetta, puuta ja muuta. Kun suuri osa ihmiskuntaa on meistä jäl-

jessä teknillisessä kehityksessä, vastaa hiilidioksidituotomme noin 600.000 ihmisen keskimääräistä osuutta. Toisaalta voidaan todeta, että sillä öljyllä, joka nyt käytetään korvaamaan Kemijoessa säästettyä energiaa, tuotetaan hiilidioksidia 300.000 ihmisen annos.

Järjestömme nimen kirjaimia on käytetty iskulauseen sanojen alkukirjaimina myös suomenkielessä. Lause kuuluu: Luovuta Isänmaasi Onnellisempaan Nousevalle Sukupolvelle. Kun me nyt huomattavasti luonnon jaksollisuutta nopeammin olemme aiheuttamassa ilmastonsuojelun muutoksen, me samalla aiheutamme huolia nouseville sukupolville. Yritäkäämme torjua sitä säästämällä energiaa kaikissa vaiheissamme.

Englanniksi kuuluu vastaa iskulause seuraavasti:

Liberty, Intelligence, Our Nations Safety, eli vapaasti suomentaen; Vapaus, valistuneisuus ovat kansakuntamme turva. Tämä lause johdattaa toteamukseen, että maamme arvo saattaa oleellisesti nousta. Laskelmat ovat osoittaneet ilmastonsuojelun lämpenevän eniten pohjoisilla napaseuduilla ja syystalvesta. Tietyillä alueilla, jopa nykyisillä viljantuotantoseuduilla taasen sademäärät vähenevät. Näin kansainvaellus, jota nyt tapahtuu osassa Afrikkaa, saattaa levitä lähemmäksi meitä. Siis edessämme voi olla aivan uudenlaisia turvallisuushuolia.

Olen kehoittanut meitä leijonia kasvattamaan lastenlapsiamme siten, että he osaisivat sopeutua uuteen maailmaan. Heidän pitäisi osata ottaa oikein vastaan se, mitä he saavat ja antaa oikein apuaan niille, jotka sitä tulevat tarvitsemaan. Siinä on meille kaikille tehtävää ainakin kylliksi.

Aiheutamme energian tuhlailla huolia tulevalle sukupolvelle? Energian säästö ja ilmansuojelu takaavat osaltaan parempaa tulevaisuutta nousevalle polvelle.

Kuvia vuosien varrelta

Onginta lastenjuhlissa on tuttua jo parille sukupolvelle.

Klubi tutustui myös Porttipahdan voimalaitostyömaahan.

Lasten laskiaisriehan leijonat ovat järjestäneet jo monen vuoden ajan. Perinteinen liukumäki ehdittiin kasata kansakoululle lukuisia kertoja.

15-vuotisjuhlaansa klubi juhli vuonna 1975 Kantakievarissa. Täältä me näytimme silloin.

Klubi järjesti kirjoituskilpailun vuonna 1967. Erkki Salin palkitsee voittajan Ulpu livarin.

**Eero
Kataja**

Tähtelä tähyää satelliittikauteen

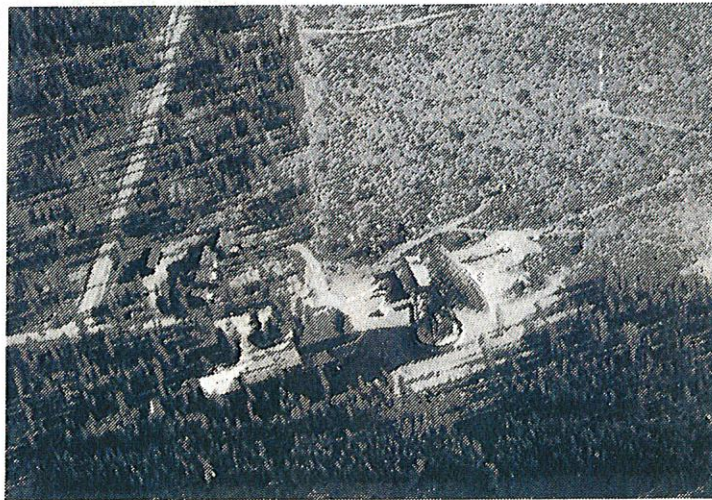
Yli sata vuotta sitten, kesällä 1882, rakennettiin kirkon ja pappilan välille Sodankylässä muutamia pieniä koppeja. Parissa oli kattoikkunat, ja se sai paikalliset asukkaat ihmettelemään. Tähtiä kai sellaisista taloista katseltaisiin. Niin sai paikka nimen Tähtelä ja sen väkeä kutsuttiin tähtiherroiksi.

Tähtiherrat olivat Sodankylässä pari vuotta ja lähtivät pois, mökit myytiin ja purettiin, mutta nimi ja muisto jäi. Kolmisenkymmentä vuotta myöhemmin tuli uutta väkeä samalla asialla ja rakensi uuden tutkimusaseman muutaman kilometrin Kitisen vartta alaspäin. Asema sai vanhan kauniin nimen (ja sen väki on edelleen siitä ylpeä).

Mikä aiheutti tuollaisten asemien perustamisen juuri Sodankylään? Tavallisesti Tähtelä yhdistetään säähän ja sääpalveluun. Todellakin sekä vanhassa Tähtelässä että uudessa aina sodanjälkeisiin vuosiin saakka tehtiin myös säähavaintoja, mutta ne ovat olleet sivutehtävä. Päätyö on ollut muualla — jos nyt ei aivan henkimaailman asioissa, niin jonkinverran epätaivallisissa kumminkin.

Vaihtoehtona Kittilä, mutta...

1880-luvun alussa järjestettiin maailmassa ensimmäinen ns. kansainvälinen

Alussa oli rivi pieniä koppeja, nyt mm. kansainvälinen tutkimusasema.

polaarivuosi. Sen aikana piti tehtävän — ja tehtiin — eri puolilla napa-alueita runsaasti erilaisia havaintoja ja mittauksia näille alueille ominaisista asioista: tietysti säästä, mutta ennenkaikkea maan magnetismista, revontulista ja kaikesta niihin liittyvistä. Lappi sattuu olemaan juuri revontulien runsaimman esiintymisen alueella, ns. revontulien runsaimman esiintymisen alueella, ns. revontulivyöhykkeellä, ja sen takia Suomen Tiedeseura Helsingin yliopiston fysiikan professorin Selim Lemströmin aloitteesta otti osaa tähän kansainväliseen yritykseen lähettämällä retkikunnan Lappiin. Sijointipaikaksi valittiin Sodankylä.

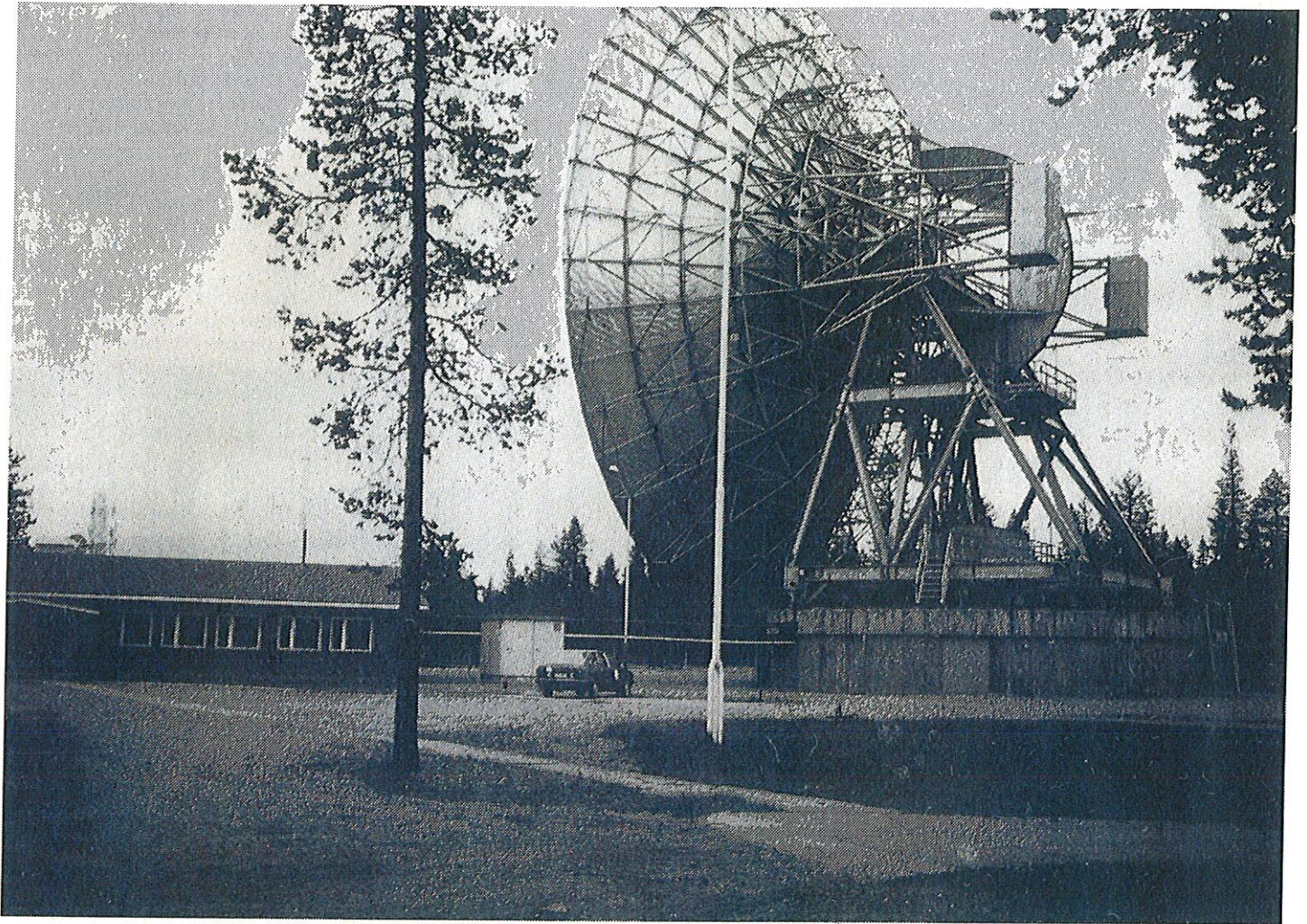
Kittilä olisi ollut toinen mahdollisuus, mutta jo silloin... Lemströmillä oli oma teorianansa revontulien synnystä ja olemuksesta. Se osui pahoin vikaan, mutta niinhän vaikeiden asioiden kanssa aina on: havaintoja tekemällä, luonnolta kyselemällä päästään vähitellen lähemmäksi oikeita käsityksiä.

Vuonna 1913 siis rakennettiin uusi Tähtelä nykyiselle paikalle. Sen perustaja oli Jaakko Keränen, myöhemmin koko kansan tuntema säätieteilijä. Alun pienestä mittausasemasta laitos on monenlaisten vaiheiden kautta kehittynyt nykyaikaiseksi parinkymmenen työntekijän ja tutkijan tukikohdaksi, ja sen vie-

ressä on Ilmalan observatorio vuodesta 1949 huolehtimassa monipuolisista säähavainnoista. Itse Tähtelä eli Geofysiikan observatorio, niinkuin sen virallinen nimi kuuluu, on edelleen Suomalaisen Tiedeakatemia hallinnassa. Tiedeakatemia aikanaan perusti observatorion saamiensa lahjoitusvarojen avulla.

Kansainvälistä yhteistyötä

Tähtelän työkenttänä on edelleen maan magneettikenttä ja siinä esiintyvät ilmiöt. Kasvaneen tietämyksen mukana on kuitenkin työ lisääntynyt ja monipuolistunut. Nykyisin on jo päähuomio ylempänä ilmakehässä ja suorastaan maapallon ulkopuolella, koska siellä tapahtuvat mielenkiintoisimmat ja samalla ongelmallisimmat ilmiöt. Merkillisesti ne näyttävät kutoutuvan revontuli-ilmiön ympärille, vaikka revontulet sinänsä eivät olekaan tärkein tutkimuskohde — kiehtovin kylläkin. Tätä nykyä tutkitaan ylempää ilmakehää voimakkaita radiolähettimiä käyttäen, osittain omana toimintana, osittain kansainvälisen EISCAT-järjestön asemien avulla. Näistä asemista yksi toimii observatorion tiloissa ja näkyy kauas suuren lautasantenninsa ansiosta. Ilmeistä on, että Suomenkin

EISCAT-asema erottuu suuren lautasantennin ansiosta.

tulevaisuudessa — ei kenties kovin kaukaisessakaan — siirtyessä satelliittikauden myös Tähtelä seuraa aikaa ja sen ohjelmaan tulevat satelliittien avulla tehtävät mittaukset ja tutkimukset. Tänä on aikaista ennustaa, milloin ja miten tämä tulee tapahtumaan, mutta näin tulee varmasti tapahtumaan.

Tähtelä oli Suomen ensimmäinen ja aina vuoteen 1952 maan ainoa magneettinen observatorio. Aikanaan se oli ensimmäinen maailmassa napapiirin pohjoispuolella. Silloin tehty sijoituspäätös on osoittautunut kaukonäköiseksi. Tiedon lisääntyessä on jat-

kuvasti kirkastunut se käsitys, että maan magneettikentän sekä sen ja aurion vuorovaikutusta selvittäessä juuri revontulivyöhyke on keskeinen. Sen vuoksi tänne nykyisin sijoitetaan suuriakin kansainvälisiä tutkimushankkeita, kuten juuri EISCAT; ja jatkoa on tulossa. Siinä sivussa juostaan Sodankylään maailmankartalle.

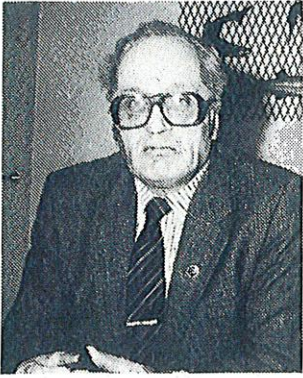
Observatorion vastuulla on muutakin kuin Sodankylän laitos, Se huolehtii paritakin mittausasemaketjusta, toinen — magneettisten asemien ketju — Pohjois-Suomessa ja Norjassa, toinen — ionosfäärissä tapahtuvaa radioaaltojen imey-

tymistä mittaava — läpi Suomen. Ja onhan Sodankylässäkin paljon muutakin kuin suuret antennit: alkuperäinen magneettinen asema toimii, tutkitaan maan pyörähdysakselin pientä liikettä ('klappia' sanomme) ja havaitaan ja tutkitaan maanjärjestyksiä. Tänä keväänä Enontekiön ja Pellon tienoon asukkaat ovat saaneet vastattavakseen kyselylomakkeita, joiden avulla selvitetään paikallisten järjestysten luonnetta, ja niiden avulla alueen ja maamme syvägeologista rakennetta.

Mutta... ennustelemaan emme juuri rupea. Luonnontutkijoilla ei ole hallus-

saan Salatun Tiedon Avainta. Kaikki tieto perustuu havaintoon ja mittauksiin (ja niiden pohjalta tapahtuvaan järjelyyn, totta kai.) Pätevän tiedon saavuttaminen on vaivalloista palapeliä ja koko tutkimusyhteisön sitkeää yhteistyötä. Sen yhteisön osanen Tähtelä (ja hyvä naapuri Ilmala) on.

On myös osa Sodankylää. Laitokset eivät ole eivätkä halua olla jonkinlainen irrallinen, tänne heitetty palanen vieraasta maailmasta, vaan osa myös paikallista yhteisöä. Laitosten henkilökunnat ovat aina olleet myös aktiivisia sodankyläläisiä.

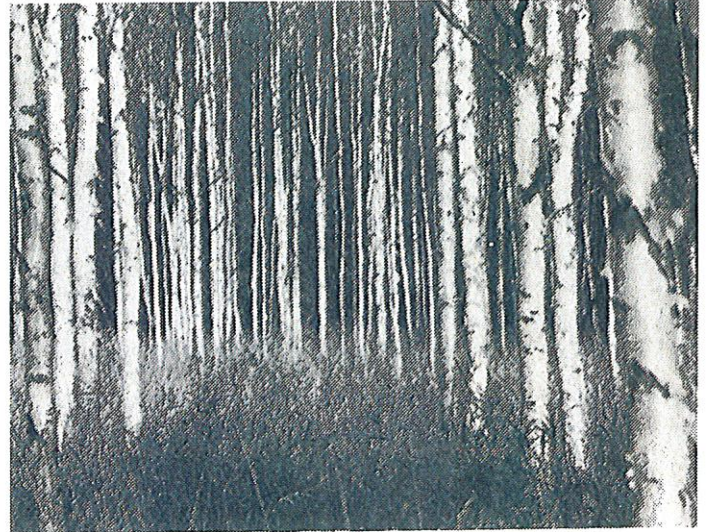
**Paavo
Onnela**

Huomispäivän metsä on parempi metsä

Tähän karuun, kaukaiseen kotimaakuntaamme on sijoittunut luonnonvara, joka on antanut monipuolisesti elämisen edellytyksiä täällä. Tuskin on toista uusiutuvaa luonnonvaraa, joka niin monipuolisesti pystyy ihmisten muuttuneiden tarpeita tyydyttämään. On pitkä matka esi-isiemme asentokuusesta tämän päivän korkeasteiseen puunjalostusteollisuuteen. Itseasiassa metsä onkin monipuolinen luonnonvarojen joukko: puuta, riistaa, marjoja, sieniä, porotaloutta jne. Viimeaikoina entistä korostetummin ovat tulleet metsän osalta esille myös metsän virkistyskäyttö ja maisemalliset vaateet.

Näinä aikoina käydään vilkasta keskustelua metsän ympärillä. Osin tämä keskustelu osoittaa laajojen kansalaispiirien kiinnostuksen metsää kohtaan. Toisaalta keskustelun aiheuttajana on yleisen kansalaisvarallisuuden lisääntyminen. Metsä ei olekaan enää vain puuntuotantoelementti ja välttämättömän työn ja toimeentulon antaja. Metsään kohdistuu paljon laajempia elintasoimisen odotuksia.

Miltä näyttää metsän tulevaisuus ja kuinka se pystyy uusiin odotuksiin vastaamaan? Siitä saakka kun metsän teollinen käyttö höyrysahojen myötä alkoi, on myös käyty keskustelua

Miltä näyttää metsän tulevaisuus?

metsän loppumisesta milloin milläkin paineilla. Nyt elämme aikaa, jolloinka käydään keskustelua metsien loppumisesta metsänkäsittelymenetelmien seurauksena. Päivittäin

saamme lukea tällaista. Erään lehden yleisön osaston kirjoittaja pyytääkin muuttamaan Metsä 2000-projektin nimenkin muotoon "Ei metsää 2000." On totta, että maakuntamme

Metsä on monipuolinen luonnonvarojen joukko.

metsävarat ovat olleet koko sodan jälkeisen ajan kovan käytön alaisina. Tämän päivän arvostelussa unohtuu liian usein yksi perusasia. Miksi ja minkävuoksi metsiämme on hakattu? Unohtuvat ne velvoitteet, mitä valtion metsille sodan jälkeisinä vuosina asetettiin: Ensin valtion talouden tarpeita varten ja myöhemmin sitten maakuntamme työllisyyden turvaamiseksi. Hävitetyn maakunnan uudelleenrakentaminen oli tämän maakunnan ihmisten suuri henkisen voiman näyttö. Talouden tukena meillä taas olivat maakuntamme mittavat metsävarat.

Voimakkaan hakkuutoiminnan alkaessa meillä ei ollut hakkuualojen kuntoon saattamisessa tukena enempää alueellista metsäntutkimusta kuin käytännön kokemustakaan. Virheitä on tapahtunut. On todellakin alueita, joille on ollut suuria vaikeuksia uuden metsän synnyttämisessä.

Kun yhdistetään metsän luontaisen uudistumisen alueet ja onnistuneet viljelyalueet, jäävät nämä epäonnistumiset kuitenkin vähäisiksi. Huomispäivän metsien perusta onkin näin syntyneissä metsissä. Pääosin nuo alueet, joissa on ollut vaikeuksia, ovat sellaisia alueita (tiivispohjaisia pakusammal-kitukuusikoita) joilla ei sellaisenaakaan Lapin huomispäivän puutaseen kanssa ole mitään tekemistä.

Onnistunut harvennushakkuu Onnelan metsässä Siurunmaassa. Kuvassa vas. Antti V. Pitkänen, J. Koskinen, Paavo Onnela, Juhani Viitala, Ahti Huovinen, Arvi Välimaa ja Veikko Vuontisjärvi.

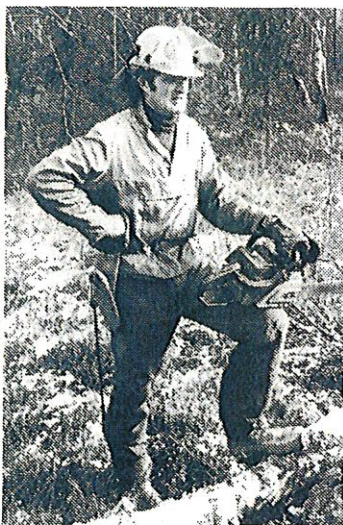
Metsämme tarvitsevat lepovuosia

Vihdoin aletaan selkeästi tiedostaa, että metsämme eivät kestä niin suuria hakkuusuunnitteen ylityksiä kuin maakunnassamme useina vuosina on tapahtunut. Metsämme tarvitsevat nyt lepo- ja kasvuvuosia. Järeän puuston määrän pieneneminen on toki ollut perusteltavissa vanhojen kasvunsa lopettaneiden metsien nopealla uudistamisvauhdilla. Uudistamistoiminnan seurauksena metsiemme kehitysluokkarakenne onkin oleellisesti muuttunut terveeseen

suuntaan. Lapin piirimetsälautakunnan alueella oli 1953 taimikoita ja riukuvaiheen metsiköitä 7 % metsämaan pinta-alasta — 1976 näitten metsien osuus oli jo 25 %. Tällä hetkellä Lapin metsätalouden keskeinen asia onkin — ei suinkaan avohakkuu — vaan nuorten taimikoiden hoidon ajantasalle saaminen. Olemme viime vuosina päässeet vain n. puoleen taimikohoitotavoitteissa. Metsänomistajina meidän on edessä olevina vuosina tyydyttävä vähäisempiin metsänmyyntituloihin. Metsänhoitopuolella ovat mittavat työhaasteet odottamassa.

Leijonissa meillä on toiminnassa kantavana ajatuksena luovuttaa isänmaa onnellisempaan tulevaisuudelle. Työ, mitä metsissä näissä karuissa oloissa tehdään, on pitkäjänteistä ja tulevaisuuteen tähtävä. Lapin metsissä viime vuosikymmeninä tehty työ luo hyvän perustan sille, että metsä tulevaisuudessa on keskeinen osa Lapin ihmisten elämää. Vahva uskonni on, että huomispäivän metsä entistä paremmin pystyy täyttämään niin talouden kuin levon ja virkistymiskäytönkin tarpeet.

Huomispäivän metsä on parempi metsä.

Metsään kohdistuu nykyisin jo monen muunkin kuin metsurin odotukset.

Usein keskustelussa unohtuu perusasia; miksi metsiämme on jouduttu hakkaamaan tässä mittakaavassa.

**KARI
KORPELA**

**HEIKKI
VIITASALO**

Jääkärit ovat marssineet Sodankylässä jo yli 20 vuotta.

JÄÄKÄRIPRIKAATI — Yli 2000 henkilön yhteisö

Varuskunnan rakentaminen alkoi Sodankylässä v. 1959. Pohjanmaan Jääkäripataljoona siirtyi Vaasasta Sodankylään v. 1964. Nimi muutettiin Lapin Jääkäripataljoonaksi 1.10.1979 perustettiin Jääkäriprikaati. Oulusta siirtyi Pohjanmaan Tykistörykmentti Sodankylään v. 1982.

TEHTÄVÄT

Jääkäriprikaati kouluttaa lappilaisista nuorukaisista hyviä maanpuolustajia Lapin oloihin.

Joukko-osasto vastaa järjestelmämme mukaisesti rauhanajan joukoille käske-tyllä tavalla Lapin puolustusvalmiudesta.

ORGANISAATIO

Jääkäriprikaatia johtaa komentaja. Hänellä on apunaan esikunta. Jääkäriprikaatiin kuuluu kaksi joukko-yksikköä:

- Lapin Jääkäripataljoona ja
- Pohjanmaan Tykistörykmentti

Sekä erillisyyksiköitä:

- Viestikomppania
- Pioneerikomppania
- Kuljetuskomppania
- Kertausharjoituskomppania

Lisäksi organisaatioon kuuluu

- Aliupseerikoulu
- Sodankylän korjaamo
- Varuskuntasairaala

OLOSUHTEET

Jääkäriprikaatilla on 2875 ha:n lähiharjoitusalue sekä lähistöllä 6500 ha:n taistelu-ampuma-alue. Voimakkaat

vuodenaikojen vaihtelut aiheuttavat suuria vaatimuksia koulutukselle. Monipuolinen ja uudenaikainen kalusto sekä huippuluokkaa oleva henkilökohtainen varustus takaavat kuitenkin suorintamisen kaikissa olosuhteissa.

VARUSMIEHET

Varusmiesaines on hyvää ja he tulevat hyvin toimeen ankarissakin olosuhteissa. Varusmiehet jaksavat Sotilaspiireittäin seuraavasti:

- RovSp 30 %
- OulSp 35 %
- KemSp 24 %
- RaaSp 10 %
- Muut 1 %

HENKILÖSTÖ

Jääkäriprikaatissa on henkilöstöä yli 2000, joista varusmiehiä n. 1500. Sotilaspukeisten työntekijöiden määrä on hieman yli 200. Loppuosa koostuu Sodankylässä ja sen lähiympäristössä asuvista siviilityöntekijöistä.

VARUSKUNTA JA KUNTA

Sodankylän kunnan ja varuskunnan yhteisiä hankkeita ovat:

- Sairaalayhteistyö
- kaukolämpöhanke
- raakaveden osto
- jätevesien puhdistus
- urheilu- ja uimahallin käyttö
- seura- ja yhdistystoiminta
- toiminta kunnan luottamuselimissä

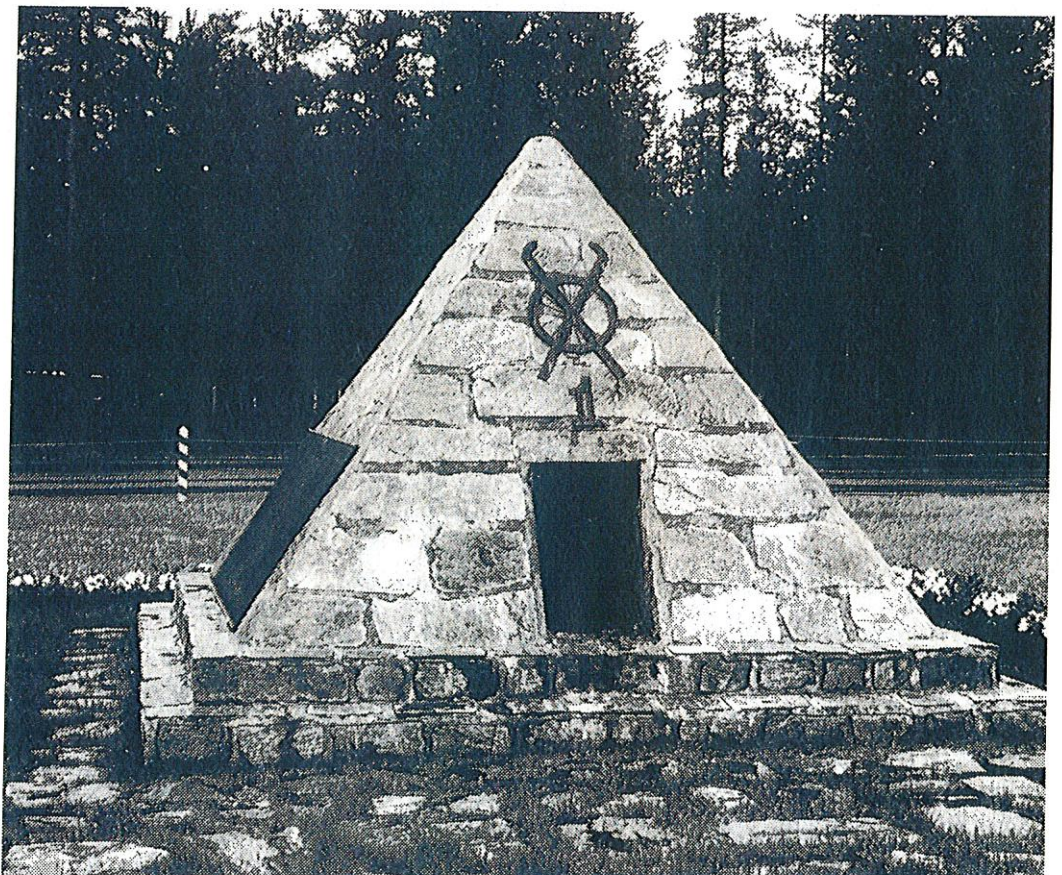
Yhteistoiminta on sujunut kaikilla tasoilla kitkatta ja hyvässä yhteisymmärryksessä.

TIIVISTELMÄ JÄÄKÄRI- PRIKAATIN TOIMINTA- EDELITYKSIKSIÄ

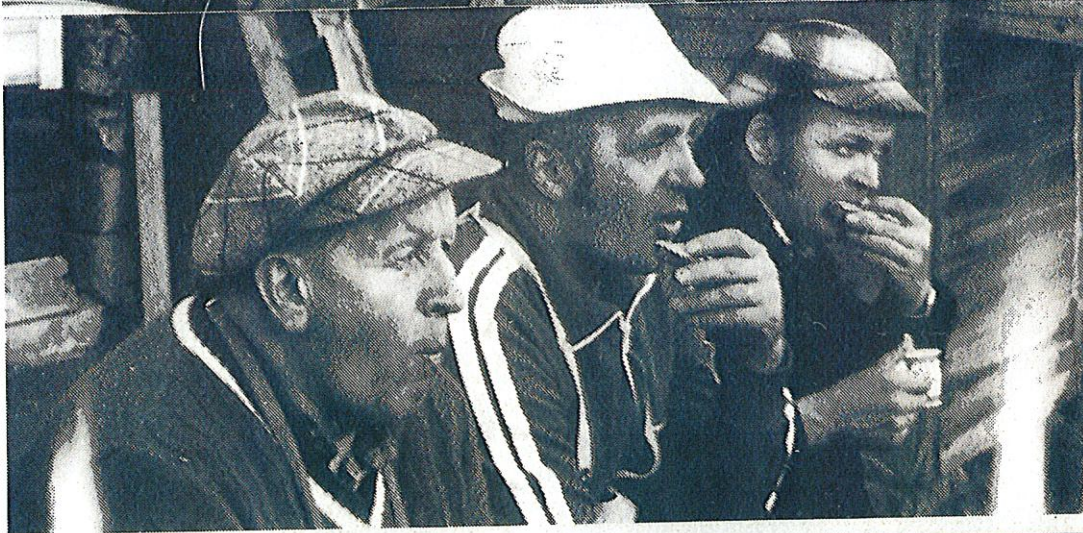
1. Henkilökunta on ammattitaitoinen ja viihtyy hyvin Lapin oloissa.
2. Varusmiehet ovat pääosiltaan lappilaisia ja sopeutuvat hyvin vaativissa oloissa annettavaan koulutukseen.
3. Varustus mahdollistaa tehokkaan koulutuksen ja luo edellytykset valmiusvaatimusten täyttämiseksi varustamisohjelmien tultua loppuun saatetuksi.
4. Tilojen osalta toimintaedellytykset muodostuvat hyväksi, kun varuskunnan perustamissuunnitelma toteutetaan tehtyjen tarkennusten ja laaditun aikataulun mukaisesti.
5. Lappi maakuntana ja Sodankylän kunta antavat varauksettoman tukensa Jääkäriprikaatin toiminnalle.

Maaliskuussa sotilasvala vannotaan perinteisesti Kaarestunturilla.

Joutselän patsas kertoo Lapin jääkäreiden perinteistä.

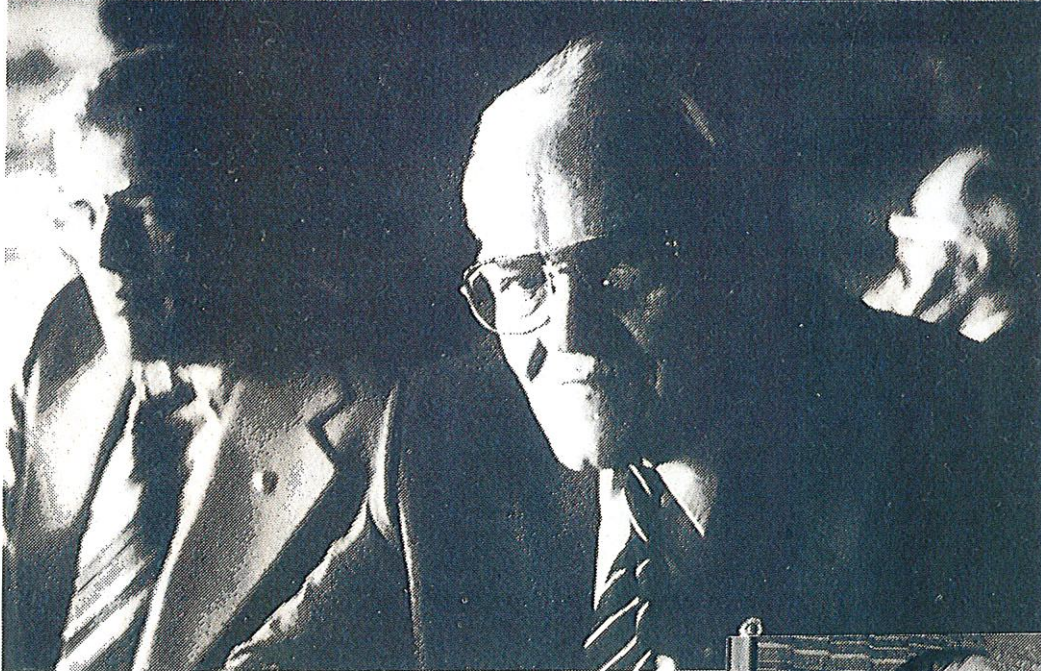

↑
Yhdessä Sompio-klubinkanssa talkoitiin talon kimpussa. Taukojakin muistettiin pitää.

→
Kieli on joskus rehtorillakin keskellä suuta. Veli Risto Viirret työn kimpussa.

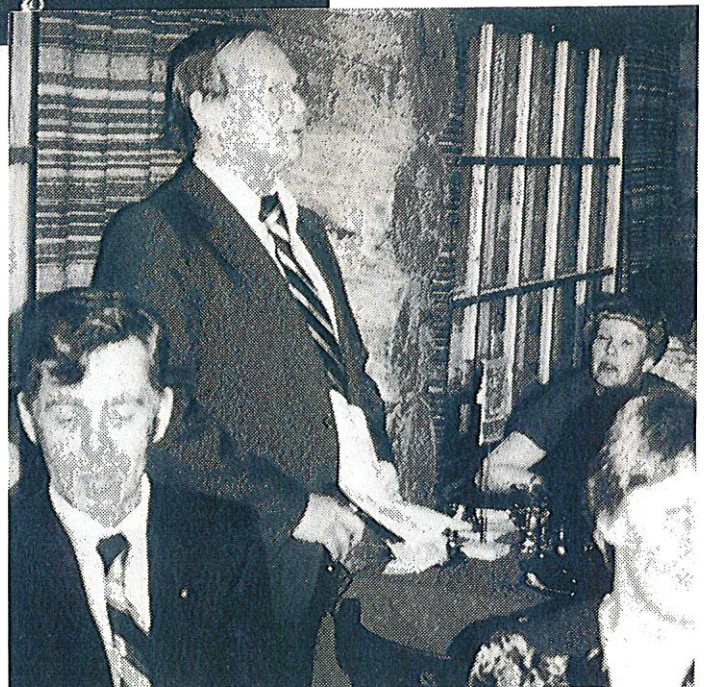

Kuvia vuosien varrelta

↑
Sodankylän klubien perinteisessä tikanheitto-hiihtoviestissä pikkuveljet ovat jostakin selittämättömästä syystä olleet niskanpäällä. Vielä viisi vuotta sitten (klubimme 20-vuotisjuhlassa) Sompio-klubin veljet Martti Marttila ja Pentti Sassali pääsivät menestystään mainostamaan, mutta nyt tilanne on lopullisesti kääntynyt. Nöyränä kuuntelijana Martti Vielma.

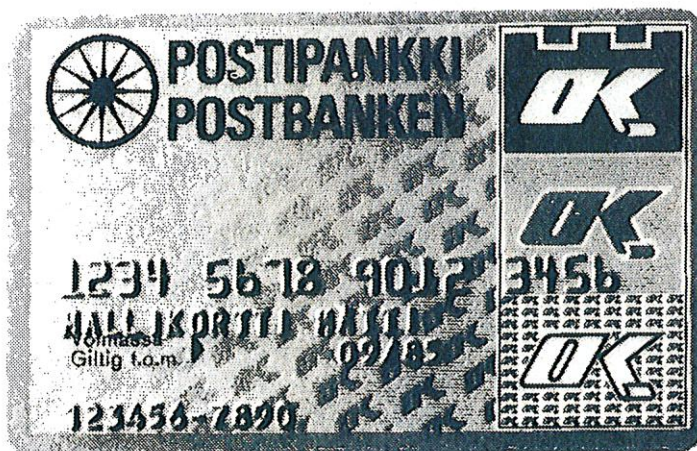
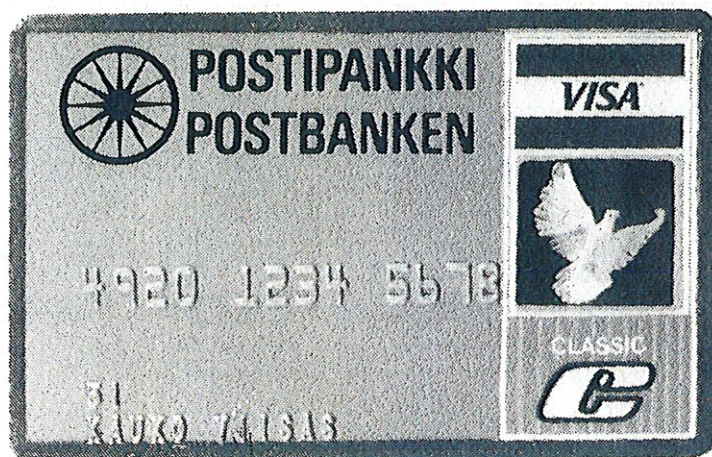
↑
Nuoruutta ja kokemusta juhlakokouksessa; Matti Oinas, Onni Hulkko.

→
20-vuotishistoriikin esitti tyylilleen uskollisena Kari Rantanen. Juhlat juhlittiin Luostolla.

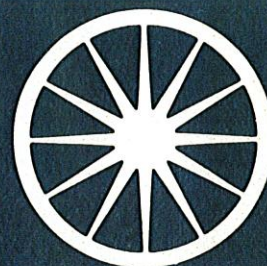
Kuvia vuosien varrelta

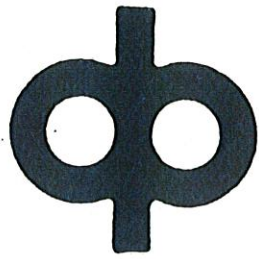
**Hyvät kortit ja
maanlaajuiset
pankkiautomaattipalvelut!**

KYSY LÄHIPOSTISTASI!

POSTIPANKKI
TAVOITTEISTA TOTTA

**POHJOLAN
OSUUSPANKKI**

YHDYSPANKKI

KANSALLIS-OSAKE-PANKKI

ROVANIEMEN SÄÄSTÖPANKKI

K-RAUTA

**UUSIN RAUTA- JA
MAATALOUSKAUPPA
PAIKKAKUNNALLA.
SAMASSA TALOSSA
KUIN KESOIL.**

Tervetuloa . . .

**K-RAUTA-MAATALOUS
KORVA-SODANKYLÄ**

Puh. 13351

Hyvä Lukija

Tiesitkö, että meitä on neljä henkilöä torikioskia vastapäätä olevassa konttorissa palvellaksemme Sinua Sinun vakuutusasioissasi.

Tiesitkö, että konttorimme vaikutusalueilla, Sodankylän-, Inarin- ja Utsjoen kunnissa, on n. 70 asiamiestä jotka tekevät samaa työtä.

Tiesitkö, että kaikki me yhdessä ja erikseen, yhdistettynä konttorimme tietokonepääteillä tapahtuviin toimintoihin, tähtäämme siihen, että Sinä saisit yksilöllisen, nopean ja parhaan palvelun.

Toivotamme Sinut tervetulleeksi vakuutusasioinesi.

Lc-Sodankylän 25-vuotis-onnittelujen myötä.

POHJOLA-YHTIÖT

Sodankylän konttori
Unarintie 13, puh. 12543, 12545
Avoinna ma—pe 08.30—16.00

SUKELLA SODANKYLÄN RIEMUIHIN KANTAKIEVARISSA

- EDULLINEN LOUNAS
KROUVIN KAMMARISSA
- TANSSIRAVINTOLA

- COCKTAIL-
BAARI

- RULETTI
- KOLME SAUNAA
JA UIMA-ALLAS
- AMPUMARATA

KANTAPAIKKASI

Hotelli Kantakievari
SODANKYLÄ, puh. 9693-11926. Unarintie 15

HOTELLI KANTAKIEVARI LUOSTO

Kelohonkainen hotelli Kantakievari on osa Luoston täysin kelohongasta rakennettua majakylää. Laskettelurinne sijaitsee vain muutaman sadan metrin päässä.

Kantakievari Luostossa on viihtyisät majoitustilat ja lisäksi täyden palvelun ravintola 330 hengelle. Majoitusvaihtoehtoina on myös kodikas Luostonhovi tai korkeatasoiset hyvinvarustetut majat. Laskettelurinteitä suora lasku myös asuntovaunuille varatulle paikoitusalueelle.

*Talven riemuja mutkamäenlaskun lisäksi ovat murto-
maahiihto merkityillä, osittain valaistuilla eri pituisilla
laduilla sekä luistelu, pulkkailu ja pilkkikalastus. Mah-
dollisuus myös moottorikelkkasafariin, poroajeluun, Ko-
takyläretkeen sekä nuotioiltaan laavuilla.*

*Lumettomassa Luostotunturissa on hyvä vaeltaa luonto-
polkuja pitkin tai lenkkeillä valaistulla pururadalla. Ka-
lastus, marjastus, sienestys ja metsästys onnistuvat omi-
na ajankohtinaan. Ja lentopalloiluun, sulkapalloiluun,
surfaukseen tai pyöräilyyn innostuneille järjestyy myös
harrastusmahdollisuudet.*

*Etäisyydet:
Rovaniemi,
lentokenttä 126 km
Kemijärvi 80 km
Sodankylä 40 km*

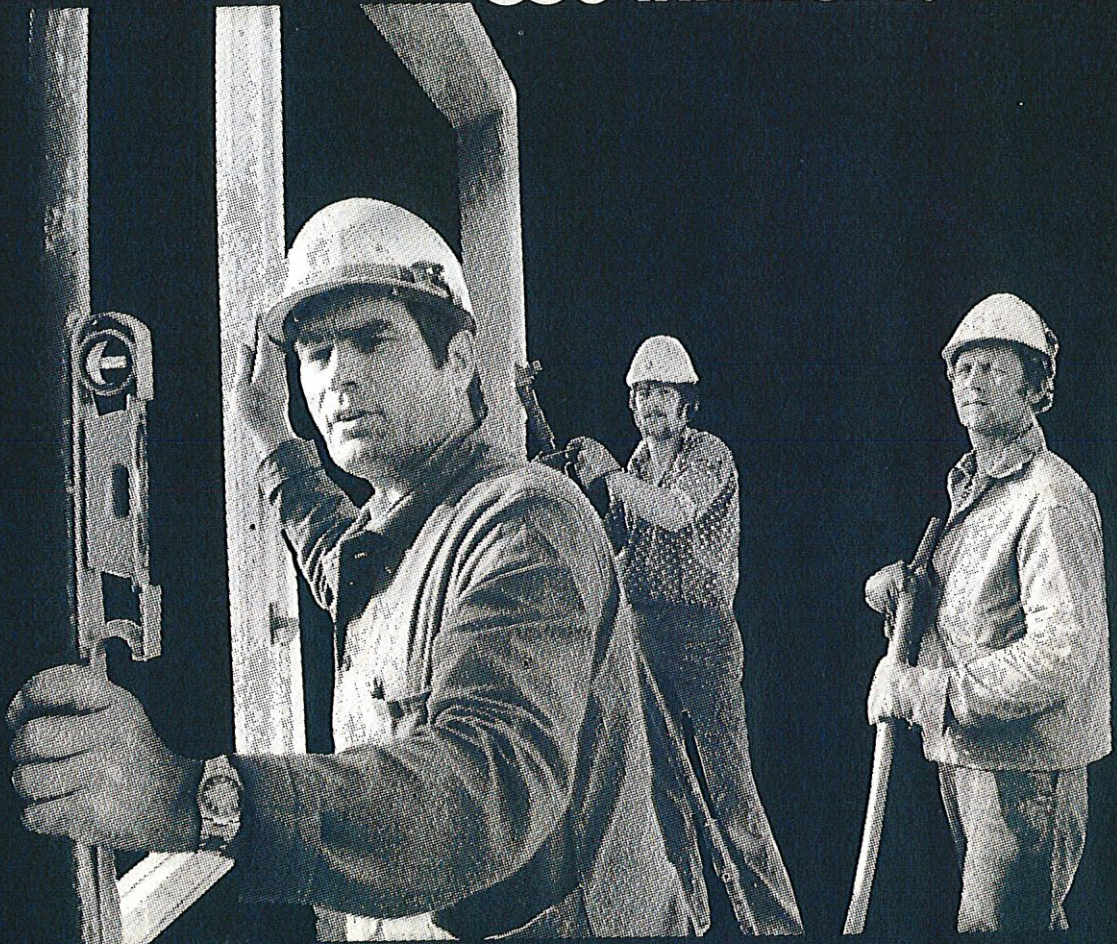

JOULUPUKIN HOTELLI
LUOSTO

*Tiedustelut
ja varaukset:
puhelin
(9693) 44214
(9693) 44215*

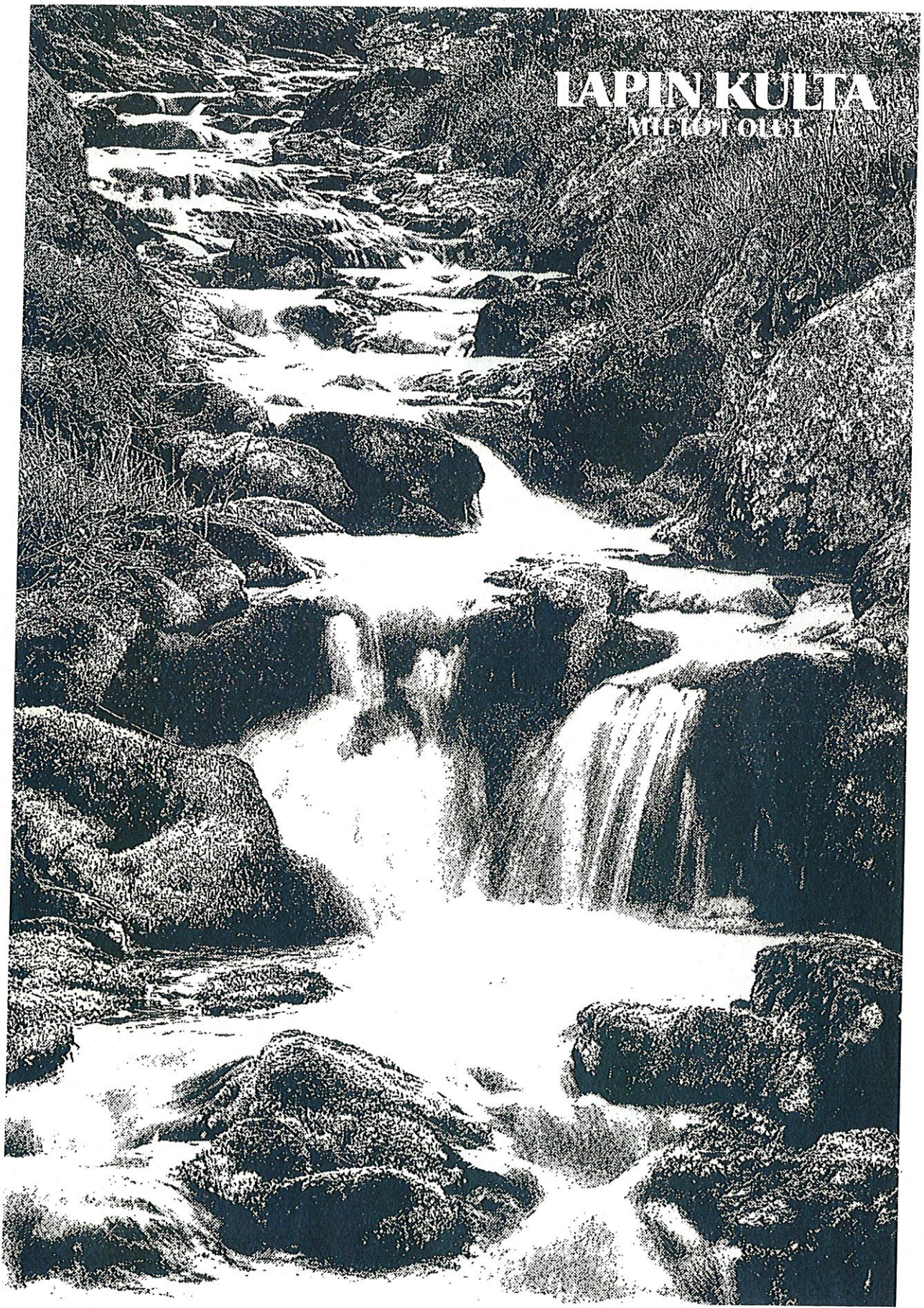
PL 58
99601 Sodankylä, Luosto

**Me tarjoamme pysyvän työpaikan
550 ihmiselle.**

**Lisäksi helpotamme
Lapin vaikeaa työllisyystilannetta
rakennushankkeillamme.**

KEMIJOKI OY

SOKOS

SODANKYLÄ

Puh. 12121, 11225, 11369

Tästäkin saamme kiittää sähköä.

Katso kuvaa. Miten nousu sujui ilman sähköä? Mieti mitä kaikkea sähkö tekee mahdolliseksi kotona, töissä, vapaa-aikanasi. Sähkö kuuluu elämämme perusasioihin.

Kun meillä on sähköä, käytössämme on turvallista, puhdasta, kotimaista energiaa.

Ja edullista energiaa:

Sähkön reaalihinta on nyt alempi kuin kymmenen vuotta sitten.

Edullinen sähkö antaa meille mahdollisuudet mukavampaan, parempaan elämään.

Anna sähkön palvella — me huolehdimme siitä, että sinulla riittää sähköä, kun sitä tarvitset.

Sähkö on suomalaista monivoimaa — vesi-, hiili-, uraani- ja turvevoimaa.

ROVAKAIRAN SÄHKÖ OY

MAAKUNNALLINEN SÄHKÖNJAKELUYHTIÖ

Ojennustie 11

99600 SODANKYLÄ

LIONS-PERIAATTEET

- PIDÄ PÄIVÄTYÖSI KUTSUMUKSENA JA HOIDA TYÖSI NIIN, ETTÄ HERÄTÄT LUOTTAMUSTA.
- PYRI TEKEMÄÄN TYÖSI MENESTYKSELLISESTI. OLET OIKEUTETTU KOHTUULLISEEN KORVAUKSEEN VAIVOISTASI, MUTTA ÄLÄ TAVOITTELE EPÄ-OIKEUDENMUKAISIA ETUJA.
- ÄLÄ LUNASTA MENESTYSTÄSI TOISEN HENKILÖN KUSTANNUKSELLA. OLE VILPITÖN JA LUOTETTAVA LÄHIMMÄISILLESII JA REHELLINEN OMALLE ITSELLESII.
- TOIMI AINA EPÄITSEKKÄÄSTI. JOS SINUN EPÄILLÄÄN MENETTELEVÄN VÄÄRIN, KÄYTTÄYDY SILLOIN LÄHIMMÄISTÄSI KOHTAAN NIINKUIN TOIVOT HÄNEN KÄYTTÄYTYVÄN SINUA ITSEÄSI KOHTAAN.
- PIDÄ YSTÄVYYTTÄ TAVOITTEENA, EIVÄLIKAPPALEENA. TOSIYSTÄVYYS EI VAADI MITÄÄN ITSELLEEN, EIKÄ SE OLE RIIPPUVAINEN KESKINÄISISTÄ PALVELUKSISTA.
- TÄYTÄ YHTEISKUNNALLISET VELVOLLISUUTESII SA-NOIN JA TEOIN. OSOITA OIKEUDENMUKAISUUTESII JA REHTIYTESII MAATASI JA YHTEISKUNTAASII KOHTAAN.
- AUTA LÄHIMMÄISTÄSI HEIDÄN KOETTELEMUKSIS- SAAN. SUREVAT TARVITSEVAT MYÖTÄTUNTOASII, HEIKOT JA VAIKEUKSISII KAMPPAILEVAT TUKESII.
- OLE VAROVAINEN ARVOSTELUISASII, MUTTA ANTE- LIAS KIITOKSESSASII. TOIMIRAKENTAVASSA MIELES- SÄ, EI HAJOTTAEN.

LUOVUTA ISÄNMAASII ONNELLISEMPANA
NOUSEVALLE SUKUPOLVELLE.

TOIMITUSKUNTA

